

Я вірю у казку

Олександр Чалий

Ти змусила серце моє посміхнутись,
кохання торкнутись,
у книзі життя.
Звичайно з тобою я міг розминутись,
ще раз повернутись
в напівзабуття.

Я вірю у казку і в ритмі з тобою,
такою близькою,
у морі людей.
Живу і втішаюсь тобою одною,
любуюсь красою,
блакитних очей.

Як чую твій голос — завжди прислухаюсь,
рукою торкаюсь,
твоєї руки.
В розмові з тобою завжди посміхаюсь,
і сил набираюсь
на довгі роки.